

Marta Vilalta: «Volem exportar a la Generalitat els exemples lleidatans de la Paeria i la Diputació»

La candidata d'ERC a Lleida insisteix en la necessitat de fer créixer la base independentista i d'explorar un diàleg amb Madrid que permeti encatificar el camí cap al nou referèndum

Marta Vilalta, candidata d'ERC a Lleida | Àlvar Llobet

ERC afronta la campanya electoral del 14-F amb l'objectiu de guanyar a les urnes i arribar a la presidència de la Generalitat per primer cop en més de 40 anys. Els republicans es presenten a la demarcació de Lleida amb el lideratge de Marta Vilalta i Torres (Torregrossa, 1984), actual secretaria general adjunta de la formació que pretén consolidar la seva formació com a força hegemònica de l'independentisme i liderar la reorientació del full de ruta sobiranista, desconcertat després de l'1-O i la sentència del Tribunal Suprem.

La cap de llista admet en aquesta entrevista a **NacióDigital** que el bloc independentista va ser incapaç de crear una nova estratègia política i que ara és moment de "sumar forces" i d'explorar un diàleg amb Madrid per tal d'avançar cap a un referèndum d'autodeterminació. Sobre Lleida, posa l'accent en les oportunitats que s'han de generar a Ponent i al Pirineu mentre reivindica l'autoestima lleidatana.

- Com definiria la situació en la qual ens trobem? Amb un 14-F que es manté i en plena tercera onada de la pandèmia?

- De molta complexitat. Travessem una crisi econòmica, social i emocional per culpa de la

pandèmia que s'afegeix al conflicte entre Catalunya i Espanya. Celebrar unes eleccions en aquest context no és prudent, però ens les han imposat per via d'una operació d'estat orquestrada pel PSOE i el PSC. Davant d'això, el que cal fer és garantir la màxima seguretat dels electors i treballar per omplir les urnes de vots independentistes.

- Aquesta operació d'estat que denuncia pot ser un al·licient per un votant independentista fatigat i desenganyat?

- L'independentisme no passa pel seu millor moment però podem veure les urnes com una oportunitat. Hem demostrat que nosaltres estíem la democràcia perquè és la base del nostre projecte, i per tant, podem demostrar que seguim tenint força i potser superar el 50% dels vots, un dels nostres objectius.

- ERC viu atrapada entre l'efecte Salvador Illa i l'ombra de Carles Puigdemont?

- En cap cas. Tenim clar quin és el nostre projecte i lo útil que pot ser per la societat. Durant 40 anys hem viscut una alternança de govern entre socialistes i convergents i no s'ha produït mai el canvi que defensem els republicans. Volem demostrar que les coses es poden fer diferent i que no cal escollir entre la independència i les polítiques d'esquerres. ERC reuneix aquestes dues perspectives; la defensa d'un Estat propi amb la reivindicació del progressisme polític.

- Tem que Junts per Catalunya i el PSC repliquin a la Generalitat el pacte que van firmar a la Diputació de Barcelona?

- No crec que això passi, però és veritat que cap d'aquests partits ha descartat explícitament aquesta idea d'acord. Nosaltres sí que ho diem clar; no pactarem amb el PSC i prioritzem un executiu independentista. Vam donar suport a Junts per Catalunya quan van quedar per davant nostre a les eleccions del 21-D i demanem que facin el mateix si nosaltres liderem el bloc independentista després del 14-F.

- Aposta per tornar a pactar amb una formació amb la qual s'han esbatussat públicament des de fa mesos. Com es recompon el relat per tal que aquest possible nou acord de govern sigui creïble?

- ERC té la clau per establir ponts d'entesa amb totes les formacions independentistes i els comuns, que si bé no ho són netament sí que compartim diversos punts de vista sobiranistes. Volem liderar una nova etapa d'un govern independentista fort i ho sabem fer. A Lleida en tenim dos exemples reeixits; a la Paeria hi ha un govern amb ERC, Junts i el Comú que va ser possible gràcies al lideratge republicà de Miquel Pueyo, i a la Diputació de Lleida el nou govern ha obert unes noves maneres de fer ben allunyades de les praxis dels convergents, que fins i tot tenien presumptes casos de corrupció. Volem exportar al govern els exemples lleidatans.

Ni Junts per Catalunya ni el PSC han descartat explícitament fer un pacte de govern a Catalunya. Nosaltres sí que ho diem clar; no pactarem amb els socialistes i prioritzem un executiu independentista

- Però els comuns no toleren el món convergent i a la inversa passa el mateix. Proposa un encaix difícilment traduïble a la realitat

- Un altre exemple; els pressupostos de la Generalitat que va treballar Pere Aragonès van tirar endavant amb el suport dels comuns. Els pactes són possibles si els gestiona ERC, i això ho demostrarem si tenim la responsabilitat de govern.

- Entén la desil·lusió independentista?

- L'entenc i fins i tot la puc compartir en alguns moments. La repressió de l'Estat i la desorientació del món independentista després de l'1-O ha provocat una incapacitat per configurar una nova estratègia unitària. Ara tenim al davant, però, la possibilitat de reorientar el camí; el que nosaltres proposem és seguir sumant forces i acumular massa social per afrontar els desafiaments sobiranistes i guanyar la independència. De fet, el que diem s'aproxima al que diuen la resta de partits, que arriben a una diagnosi similar. El consens majoritari de les formacions és que ens hem de seguir preparant amb la mirada a un nou referèndum.

- Vostè ha format part de l'equip negociador d'ERC a la mesa de diàleg amb el govern espanyol. Hi ha vist oportunitats per aconseguir fer avançar la reivindicació sobiranista?

- No podem abandonar la bandera del diàleg. Hem d'insistir, però no som ingenus i veiem que probablement l'estat no es mourà. S'ha aconseguit que es reconegui la qüestió catalana com un conflicte polític quan abans es parlava de crisi de convivència, i s'ha admès la necessitat desjudicialitzar el procés. Són gestos importants, però admetem que no hem aconseguit més passos endavant. Serem persistents en aquesta via abans d'explorar la unilateralitat, i si finalment no hi ha cap acord més, la gent tindrà més raons per creure que l'opció independentista és la única que garanteix un bon futur per al país.

- Els comuns els hi retreuen a vostès que fa cinc anys atïessin la desobediència i que ara apostin per la via del diàleg que ells sempre havien defensat. Diuen que els anys els hi ha donat raó.

- La diferència amb l'any 2015 és que no va ser possible pactar res amb el govern de Mariano Rajoy. També que hem vist la repressió de l'estat espanyol que no ens permet estar en igualtat de condicions. L'estat espanyol no s'ha comportat de forma democràtica i en canvi nosaltres hem apostat sempre pel diàleg, també anys enrere. Els comuns ens retreuen el que vam fer i jo els hi pregunto què fan ells ara que son al govern d'Espanya. Que deixin de parlar com si fossin un actor extern i s'impliquin per resoldre el conflicte.

Els comuns han de deixar de parlar com si fossin un actor extern del govern espanyol i implicar-se per resoldre el conflicte entre Catalunya i Espanya

- Quins reptes té Lleida de cara al futur?

- Hem de fer de la demarcació de Lleida una terra d'oportunitats. Cal garantir la igualtat de totes les persones que hi viuen, més que ara. Tenim reptes econòmics i socials i també, d'autoestima i orgull. Des de Lleida s'ha de contribuir a fer el país i per això s'ha de capgirar el victimisme que encara es veu.

- Per això també cal tenir referents en l'àmbit polític, i a la generalitat no hi ha hagut cap conseller lleidatà en tota la darrera legislatura. Només Bernat Solé en els darrers mesos.

No sembla que prediquin molt amb l'exemple.

- Estic d'acord en la necessitat de crear referents. El potencial polític que tenim l'hem de fer veure, i no només en àmbits com l'agricultura, que sovint ha estat el recurs més fàcil; el de Lleida, a pagesia. És molt important aquest sector, però ens hem d'obrir més, i ho podem fer. A ERC vam apostar per Bernat Solé com a conseller d'Exteriors, tot i que ha estat inhabilitat.

- Aquesta decisió judicial ha provocat un lideratge femení en els tres primers llocs de la seva candidatura, un fet insòlit.

- Reivindiquem el lideratge femení i em sento molt orgullosa d'encapçalar aquesta llista juntament amb Meritxell Serret i Jordina Freixanet. Necessitem feminitzar la societat i específicament la política, i per això és tan important fer visibles els valors del feminisme. Per aquesta raó, des d'ERC impulsarem una conselleria d'Igualtat i Feminismes (<https://www.naciodigital.cat/lleida/noticia/41955/erc-creara-conselleria-igualtat-feminismes-si-governa-generalitat>) amb l'objectiu de consolidar un "comandament únic" que tingui poder d'"incidència" en totes les polítiques que s'impulsin des de la Generalitat.

- Com s'ha d'afrontar el problema de la despoblació?

- La resposta ha de ser global i s'ha d'aplicar amb una definida agenda rural. Els problemes de l'habitatge als municipis no són els mateixos que a les grans ciutats i s'han de resoldre perquè ens trobem amb moltes cases abandonades perquè els familiars de la gent que hi vivia han marxat. D'altra banda, el creixement rural també s'ha de gestionar des de l'àmbit de l'urbanisme i apostar per millorar la connectivitat i de les infraestructures, sobretot en trens; anem molt endarrerits en la creació d'una xarxa de rodalies a Lleida, i el termini del 2024 que proposava el Departament de Territori i Sostenibilitat ens sembla massa llunyà.

La despoblació s'ha d'afrontar amb una agenda rural que resolgui problemes com els de l'habitatge, el creixement urbanístic, la connectivitat i les infraestructures

- L'energia eòlica genera desassossec en diverses comarques lleidatanes (<https://www.naciodigital.cat/lleida/noticia/41895/febre-parcs-eolics-entre-desequilibri-necessitat>), que veuen un greuge territorial el fet que hagin d'assumir la majoria de parcs amb aerogeneradors de Catalunya. Com es pot canviar això?

- Hem de fer una transició energètica equilibrada territorialment i amb consens polític. Cal una planificació sobre el mapa i fixar una regulació que eviti que les companyies que ara controlen l'energia elèctrica siguin les que dominin també el sector de les renovables. L'energia neta ha de ser més democràtica, participada i de proximitat.

[plantillaeleccions]